

Poerim / Lotenfeest

De geschiedenis achter Poerim vind je in het bijbelboek Esther. Op 14 Adar (februari / maart) vieren de Joden Poerim, het Lotenfeest, maar in de synagoge wordt al een voorzet gegeven op de sjabbat vóór Poerim door de lezingen uit de Tora: 'Gedenk wat Amalek u gedaan heeft...' tijdens de woestijnreis (Deuteronomium 25:17 e.v.) en uit de Profeten: de strijd tussen koning Saul en Agag, koning van Amalek (I Samuël 15). Haman, 'de Agagiet' (dus een Amalekiet), een Jodenhater / antisemiet en dienaar van koning Ahasveros van Perzië, gooide het lot - het poer - om de datum te bepalen waarop hij de Joden zou uitroeien. De 13e Adar rolt er als beste uit. Esther (ik verberg mij of ik heb mij verborgen), de Joodse vrouw van Ahasveros werd door haar oom Mordechai op de hoogte gebracht en wist met gevaar voor eigen leven 'kom ik om, dan kom ik om' (Esther 4:16) deze 'Endlösung' te voorkomen, door ongevraagd voor de koning te verschijnen en te pleiten voor haar leven en dat van haar volk. Ze houdt haar Joodse naam Hadassa verborgen en ze vertelt ook niet, op aanraden van haar pleegvader Mordechai, dat ze Joodse is. Haman en zijn zonen werden het slachtoffer van hun eigen plannen. Uiteindelijk wordt Haman op de paal gespietst die voor Mordechai was opgericht, en omdat de koning creatief met de wet van Meden en Perzen omging, konden ook de Joden zich redden. Dat wordt gevierd met Poerim.

De dag voor Poerim wordt gevast van zonsopgang tot zonsondergang. Daarna kan de uitbundige viering van de redding beginnen. In de synagoge wordt bij de avonddienst en de ochtenddienst het bijbelboek Esther uit een rol (megilla) op een speciale melodie geciteerd. Telkens wanneer de naam van Haman klinkt, maken vooral de kinderen lawaai, met ratels, met deksels, of door te schreeuwen en te trappelen. Zo wordt het kwaad overschreeuwd; men wil de naam van deze aartsvijand niet horen. Volgens bijbels gebruik ontvangen de armen giften en worden tussen vrienden geschenken (vaak in de vorm van eten) uitgewisseld. Thuis worden spelletjes gedaan; er wordt gezongen en speciaal poerimgebak gegeten ook wel hamansoren genoemd. Dat is een koekje in de vorm van een oor, met daarop veel zoete jam. Zo zoet smaakt de overwinning op Haman. Door de vrolijkheid en de verkleedpartijen lijkt dit feest een beetje op carnaval.

Esther wilde zich opofferen voor haar volk. Wie bereid is zijn leven te

verliezen om Zijntwil, zal het behouden, Lucas 9:24.

De verlossing van Israël komt niet zomaar tot stand. Daarvoor gebruikt God mensen die bereid zijn zelfs hun leven te geven. Ook voor de geestelijke verlossing van Israël worden offers gevraagd.

Paulus zegt: 'ter wille van mijn volk, zou ik wel van Christus verbannen willen zijn' (Romeinen 10:1). Daarin handelt hij in de geest van Esther. Er staat een prijs op het Joodse volk!

Dit is immers het volk waardoor God zijn zegen wil uitspreiden over de hele wereld. Daarom doet de tegenstander (satan) er alles aan om dit volk weg te houden uit het beloofde land en zo mogelijk van de aardbodem weg te vagen. Kijk uit! ... want Amalek is er nog. Er kan dus altijd weer een Haman (antisemiet) opstaan.

Waar sta ik? Durf ik net als Esther mijn mond open te doen? Esther 4:14

Bettie Sinke